Luptă strînsă în „zonalul“ de la Atena

● Fl. Gheorghiu a remizat cu Jansa

Evenimentele se precipită în turneul zonal de la Atena. Candidații la cele trei locuri care asigură calificarea forțează lucrurile. Runda a XI-a a fost din acest motiv foarte agitată, bogată în partide decise.

Întîlnindu-l cu negrele pe liderul clasamentului, cehoslovacul Jansa, marele maestru Florin Gheorghiu a trebuit să se împace cu intențiile pașnice ale adversarului său. Jansa a pus la schimb piesă după piesă și în 20 de mutări tabla s-a golit, consemnîndu-se remiza.

În schimb, urmăritorii celor doi fruntași au cîștigat în serie: Hort la Lewi, Hübner la Csom, Spiridonov la Lombard, Matulovici la Kokoris, Forintos la Pedersen. Au remizat Nicevski cu Olafsson, în timp ce partidele fără importanță pentru configurația primelor locuri, Stoppel — Wright și Suer — Siaperas, s-au întrerupt.

Clasamentul după 11 runde este următorul: **Jansa $8\frac{1}{2}$, GHEORGHIU, Hübner $7\frac{1}{2}$, Matulovici 7 (1), Spiridonov 7, Hort $6\frac{1}{2}$ (1), Pedersen, Csom $6\frac{1}{2}$, Olafsson 6 (1), Forintos $5\frac{1}{2}$ (1), Nicevski 5, Stoppel $3\frac{1}{2}$ (1), Kokoris, Lewi $3\frac{1}{2}$, Siaperas 3 (1), Wright $2\frac{1}{2}$ (1), Lombard $2\frac{1}{2}$, Suer 2.**

În runda a 12-a, Florin Gheorghiu întîlnește cu albele pe Spiridonov.

sportul în lume

Turneul zonal din Austria

În runda a 8-a a turneului zonal de șah de la Gloggnitz (Austria), maestrul român Dolfi Drimer (cu piesele albe) a remizat cu liderul clasamentului Smejkal. Pe primul loc în clasament se află Smejkal (Cehoslovacia) cu $6\frac{1}{2}$ p. Drimer ocupă locul 7 cu $4\frac{1}{2}$ p.

Marginalii la turneul din R. D. G.

Rodajul tinerilor boxeri de la Steaua trebuie continuat

Deplasînd în R.D. Germană o formație foarte tînără, în care doar Buzuliuc a atins vîrsta de 24 ani, antrenorul Marcu Spakov n-a scontat că echipa Steaua va obține rezultate deosebite. A fost un turneu în care s-a urmărit rodarea unor tineri legitimați nu de mult la clubul bucureștean. Steaua a pierdut ambele partide cu echipa Wismut Gera și a obținut o victorie la Karl Marx Stadt. Bilanțul putea fi însă mai bun pentru echipa română. Steaua putea cîștiga prima partidă de la Gera, dar două decizii au defavorizat flagrant pe Anderco și Mathe, făcînd ca scorul să fie favorabil pugiliștilor locali.

Acum, cînd totul s-a încheiat, amărăciunea insucceselor va fi desigur, uitată. Este interesant însă de văzut dacă „noul val“ al echipei Steaua prezintă garanții în ceea ce privește viitorul, dacă tinerii ce se află sub îngrijirea antrenorilor Chiriac și Spakov au șanse de a promova în prima garnitură. Antrenorul Hans Spatzierer, fost conducător tehnic al selecționatei R.D.G. ne-a vorbit cu însuflețire despre calitățile bucureștenilor, ținînd să precizeze că n-o face dintr-o simplă politețe de gazdă. **Boxerii de la Steaua, spunea d-sa, sînt rapizi, explozivi, foarte bine pregătiți fizic. Ei au o concepție clară de luptă și încearcă toată gama loviturilor“.**

Este posibil — firește — să pierzi un meci, dar să lași totuși antrenorilor și spectatorilor o impresie frumoasă. Tînăra formație militară — din care au lipsit boxerii săi de bază, prezenți simultan la turneele din capitala R.D.G. și din Berlinul Occidental — și-a apărat onorabil șansele, practicînd un box mai tehnic decît gazdele. Sportivul nr. 1 al bucureștenilor a fost Alec Năstac, care a reușit să cîștige toate cele trei partide susținute. Meritul e cu atît mai mare, cu cît Năstac a trebuit să evolueze de două ori într-o categorie nouă pentru el (semigrea). Și Buzuliuc a arătat siguranță, o tehnică remarcabilă, deși el n-a mai urcat între corzile ringului de multe luni. Zelinca a dovedit „inimă de boxer“, precum și calități de puncher, luptînd cu ardoare pentru victorie, deși adversarul său, Möhring, cîntărea... 30 kg mai mult. Au plăcut, de asemenea, Anderco și Mathe.

Steaua are însă și unele fisuri care trebuie neapărat înlăturate. Și aceasta, cît mai grabnic, întrucît la unele categorii de greutate tinerii încercați la Gera și Karl Marx Stadt au dovedit carențe serioase. Ne referim mai cu seamă la Filip, Stoianovici, Florea, Bumb și Frinc, boxeri lipsiți de curaj, de orientare în ring. Credem că la Steaua există carențe în selecția boxerilor, că în sala acestui club sînt aduși tineri mulți, dar fără perspective de a asalta marile performanțe. Pușcaș — de pildă — continuă să înșele speranțele puse în el, rămînînd același boxer indecis. Curios, la acest tînăr și-au făcut apariția aerele de vedetă. Discută în contradictoriu cu antrenorii, face nazuri în lecțiile de pregătire, manifestă înclinații pentru o viață ușoară. El are impresia că, devenind campion național și obținînd la europene o decizie (norocoasă) în fața lui Sokolov (U.R.S.S.), a ajuns de acum un pugilist „cu firmă“. Se înșeală.

În interesul boxului românesc dar mai cu seamă al clubului Steaua e necesar ca la acest club cu „carte de vizită“ să se depună toate eforturile pentru ca selecția și pregătirea boxerilor să se facă cu maximă atenție.

Se știe că echipa militară a fost însoțită și de doi arbitri tineri, Gabriel Danciu și Mihai Prislopan, care în țară se bucură de aprecieri favorabile. Oficialii noștri au reușit ca și în recentul turneu din R.D.G. să-și apropie simpatia gazdelor. Președintele secției de box a clubului Wismut, Karol Musetz ca și tehnicianul acestuia, Harri Böhland, au ținut să-și exprime în nenumărate rînduri satisfacția pentru **„corectitudinea și cunoștințele în materie, dovedite de arbitrii români“**. Iată aprecieri ce întăresc prestigiul de care se bucură oficialii noștri peste hotare, și care trebuie să determine colegiul central să folosească mai des, cu curaj, pe ringurile străine, mai mulți arbitri tineri.

R. POPESCU

Participare puternică la turneul de hochei pe iarbă de la Bombay

BOMBAY, 16 (Agerpres). — La turneul internațional de hochei pe iarbă de la Bombay și-au confirmat participarea selecționatele Japoniei, R. F. a Germaniei, Olandei, Belgiei, Angliei, Argentinei și, desigur, Indiei. Turneul stîrnește un mare interes în rîndul pasionaților acestei discipline din India, țară care s-a afirmat în acest sport pe plan internațional. După cum se știe, hocheiștii indieni au cîștigat numeroase competiții de anvergură, care au culminat cu ani în urmă cu obținerea medaliilor olimpice de aur.

TELEX-TELEX

Competiția internațională automobilistică „Marele Premiu al Romei“ a fost cîștigată de francezul Johnny Servoz-Gavin, care a pilotat o mașină „Matra“. El a realizat timpul de 1h 42:43,4.

■

După 11 etape, în turul ciclist al Mexicului continuă să conducă Juarez (Mexic), urmat de Sarabia (Mexic) la 9 sec.

■

Campionul mondial de box la categoria mijlocie mică, americanul de culoare Freddie Little, va susține un meci amical la 25 octombrie în compania italianului Carmelo Bossi. Meciul se va desfășura în „Palatul Sporturilor“ din Roma.

■

La Hannut (Belgia), selecționata de tenis de masă a Austriei a învins cu 6—1 echipa Belgiei.

■

Tradiționala competiție ciclistă contracronometru rezervată amatorilor, „Marele premiu de la Bergamo“, i-a revenit perechii suedeze Gösta și Thomas Pettersson, care au realizat pe 72 km timpul de 1h 27:53,6 (medie orară 49,159 km). Perechea daneză alcătuită din campionul mondial Mortensen și Hansen s-a clasat pe locul doi cu timpul de 1h 29:56,0.

SE CUNOSC 8 DIN CELE 16 FINALISTE PENTRU MEXIC

● Suedia și San Salvador — calificate ● Explicații și calcule după meciul de la Salonic ● Situațiile în alte grupe

Așa a înscris Botinos cel de al doilea gol în poarta lui Prosperi. (Fază din meciul Grecia — Elveția, 4—1)

Telefoto: A.P.-AGERPRES

În timp ce echipele de club, participante la competițiile europene de fotbal se află în pauza dinaintea celui de al doilea tur, ziua de miercuri a fost deosebit de bogată în partide din preliminariile campionatului mondial. La cele șase echipe cunoscute pînă acum ca finaliste în Mexic **(Anglia, Mexic, Belgia, Brazilia, Uruguay** și **Peru)** s-au adăugat două: SUEDIA și SAN SALVADOR. Echipa Suediei, finalista din 1958, se prezintă la C.M. din Mexic, după ce a absentat (nereușindu-i calificarea în 1962 și 1966), la ultimele două ediții. În jocul de miercuri seara, suedezii au învins cu 2—0 pe francezi, spulberînd echipei Franței orice șansă de a ocupa primul loc. Ambele goluri ale gazdelor au fost marcate de Kindwall (primul din penalti).

1. Suedia	3	3	0	0	12—2	6
2. Franța	3	1	0	2	2—4	2
3. Norvegia	4	1	0	3	4—12	2

Comentatorii agențiilor de presă apreciază că penaltiul acordat a avut un efect negativ asupra moralului formației franceze. Arbitrul a dictat cu prea multă ușurință lovitura de la 11 m, care a fost hotărîtoare asupra desfășurării ulterioare a partidei.

★

Echipa San Salvador este reprezentativa calificată din grupa Americii Centrale. Pentru prima oară prezentă în turneul final, San Salvador și-a cucerit acest drept în urma meciului decisiv susținut la Kingston (Jamaica), deci pe teren neutru, în compania selecționatei Haiti. Jocul a fost de un mare dramatism. După 90 de minute scorul a fost alb, iar în prelungiri (min. 104), San Salvador a înscris golul victoriei prin Juan Martinez.

Revenind la jocul de la Salonic, sînt de menționat mai multe aspecte. Elvețienii sînt în declin de formă. Acest lucru a reieșit și din declarația lui Ballabio, făcută zilele trecute, și din starea psihică generală a jucătorilor, înaintea meciului. De altfel, nici repetiția generală a echipei Țării Cantoanelor, în compania formației Turciei, nu a reușit (0—3)! Și totuși, meciul de la Atena n-a fost atît de simplu cum arată scorul. **„Este foarte adevărat,** remarcă Agenția Reuter, **că elvețienii au căzut inexplicabil la jumătatea meciului, timp în care au primit în numai 15 minute 4 goluri! În rest, partida a fost destul de echilibrată“.** Aceeași agenție remarcă faptul că **„grecii își mențin șansele pentru primul loc, și-l pot cuceri în cazul unei victorii la București“.**

★

În grupa a IV-a U.R.S.S. a realizat o victorie scontată în fața echipei Turciei, care pînă acum nu are nici un punct. Lupta pentru primul loc în această grupă rămîne încă deschisă. Atît U.R.S.S. cît și Irlanda de Nord candidează la locul I. În orice caz, meciul de la 22 octombrie de la Moscova (cînd se întîlnesc cele două protagoniste) va lămuri în mare parte soarta locului I. Apoi în ultimul joc Turcia — U.R.S.S. (la 16.XI, la Istanbul) va fi decisă în mod definitiv formația care va pleca în Mexic, sau dacă va mai fi nevoie de un meci suplimentar între U.R.S.S. și Irlanda de Nord. În prezent, clasamentul grupei se prezintă astfel:

Irlanda de Nord	3	2	1	0	7—1	5
U.R.S.S.	2	1	1	0	3—0	3
Turcia	3	0	0	3	1—10	0

★

Celelalte întîlniri de miercuri din preliminarii nu au influențat cu nimic poziția primelor clasate. Meciurile s-au desfășurat în anonimat completînd programul grupelor respective și corectînd pozițiile echipelor codașe. În grupa a II-a, Irlanda și Danemarca și-au rejucat partida întreruptă anul trecut (la scorul de 1—1) din cauza ceții. Și de data aceasta, scorul a fost același: 1—1. Danemarca susține la 22 octombrie ultimul meci, la Budapesta, cu Ungaria, iar la 5 noiembrie, tot la Budapesta, Irlanda va juca cu reprezentativa maghiară ultima partidă programată în grupă. S-ar putea să mai apară însă și o altă programare, pentru că în cazul cînd selecționata Ungariei va obține două victorii ea va egala punctajul reprezentativei Cehoslovaciei, cu care va trebui să susțină un meci de baraj, pe teren neutru.

Și acum, iată clasamentul:

Cehoslovacia	6	4	1	1	12—6	9
Ungaria	4	2	1	1	9—7	5
Danemarca	5	2	1	2	6—7	5
Irlanda	5	0	1	4	3—10	1

În grupa a VI-a (Belgia deja calificată), după meciul Spania — Finlanda 6—0, clasamentul înaintea ultimului joc (duminică la Belgrad, Iugoslavia — Belgia) se prezintă astfel:

Belgia	5	4	1	0	14—4	9
Spania	6	2	2	2	10—6	6
Iugoslavia	5	1	2	1	15—7	5
Finlanda	6	1	0	5	6—28	2

Săptămîna viitoare vom cunoaște, propabil, o nouă participantă în turneul final. În caz de victorie în meciul cu Scoția, selecționata R. F. a Germaniei va fi cea de a 9-a echipă calificată

Ion OCHSENFELD

Traversarea orașului Lausanne, competiție ciclistă contra-cronometru, a revenit belgianului Van Springel. Printre numeroșii ași ai pedalei învinși în această întrecere se află și Eddy Merckx. Iată-l pe Springel îndreptîndu-se spre linia de sosire

Foto: A.S.I.

DIN PRESA STRĂINĂ

CORRIERE DELLA SERA

„VEDETELE FOTBALULUI LUPTĂ PENTRU UN LOC SUB SOARE“

Un jucător de fotbal cunoscut peste granițele țării sale, care a atins vîrsta de 30 de ani sau chiar a depășit-o, nu trebuie să mai încerce să-și schimbe clubul. Un asemenea sfat se impune dacă se analizează situația precară a unor „veterani“ în momentul de față.

Un jucător cu adevărat mare nu va îmbătrîni niciodată dacă va rămîne în același club în care a devenit vedetă. Nimeni nu ar fi discutat pe vremuri la Juventus despre înlocuirea lui Boniperti; astăzi nimeni la „Inter“ nu pune sub semnul întrebării prezența în echipă a lui Suarez, cu toate că el a împlinit 34 de ani. Jucătorul vîrstnic și cu experiență devine conducătorul echipei sale. Dar dacă dintr-un motiv sau altul el intenționează să-și părăsească clubul, aceasta în loc să-i aducă un folos dăunează mai curînd renumelui său.

Există cîteva exemple semnificative. Unul dintre cele mai cunoscute îl prezintă cazul lui Picchi. Deși în prezent este un jucător dotat și cu experiență și dorește încă să mai joace fotbal, Picchi nu mai este angajat de nici un club. După cum arată realitatea, în fotbal numai cîteva zile despart succesul de eșec. Nici un antrenor nu s-ar simți liniștit dacă ar avea în echipa sa un jucător așa de valoros și atît de iubit de suporteri. A nu ține seama de preferințele publicului l-ar putea costa, probabil, chiar postul său. Dar Picchi, care niciodată nu a ascuns faptul că în viitor va deveni antrenor, nu este bine văzut de antrenorii actuali. De cîte ori un conducător de club vorbește despre o posibilă angajare a acestui jucător, antrenorul știe să îi prezinte cîteva aspecte negative ale lui Picchi.

Un alt jucător care întîmpină dificultăți în găsirea unui nou club este Giuliano Sarti, portarul echipei „Inter“ în perioada marilor sale succese. Sarti s-a înapoiat de curînd de la un curs de antrenori care a avut loc în localitatea Coverciano. Echipa Lazio din Roma, de exemplu, nu are în prezent un portar bun. Au avut loc tratative care păreau că se vor încheia cu un acord, însă în ultimele clipe au apărut din nou piedici de netrecut.

Cazul cel mai recent se referă la Hamrin, care cu cei 35 de ani ai lui, a ajutat echipa Milan să cîștige anul trecut Cupa campionilor europeni. Napoli s-a interesat de cumpărarea suedezului, dar tratativele durează de mai multe săptămîni. Președintele clubului Milan a declarat: „Cînd am fost întrebat asupra jucătorului Hamrin, l-am rugat să-și expună singur părerea. El a fost cu totul de acord să se mute la Napoli. Dacă el va vrea să facă parte din acest nou club, cu siguranță nu noi vom fi aceia care îi vom face greutăți“. Însă la Napoli se vorbește despre divergențe interne: conducătorii clubului n-ar fi informat și n-ar fi cerut părerea antrenorului Chiapella. Unii cred că Chiapella ar fi împotriva lui Hamrin deoarece urmărește o politică de promovare a tineretului. Alte glasuri răutăcioase susțin însă că Hamrin, care se află în posesia unei diplome de antrenor, ar putea mai tîrziu, probabil, să-l înlocuiască pe Chiapella, deoarece în prezent situația în clasament a echipei din Neapole face obiectul unor discuții aprinse...

Tenisul românesc la capătul unui bogat sezon (III)

Confruntările internaționale la care au participat tenismanii români, fruntași în special în întîlnirile din finala „Cupei Davis“, au evidențiat pe lîngă calitățile lor cunoscute și o serie de deficiențe al căror rol, în înfrîngerea suferită la Cleveland, a fost subliniată pînă acum.

Faptul că la primii noștri reprezentanți se vădesc minusuri de natură tehnică trădează existența unor deficiențe chiar în activitatea cu copiii și juniorii, în antrenamentele ce se fac la cluburi sau în însuși cadrul loturilor republicane. Momentul responsabilităților sporite pe care-l trăiește tenisul românesc impune remedierea situației.

Ideea călăuzitoare în tot ceea ce vom afirma, în rîndurile de mai jos este de a veni în sprijinul tehnicienilor noștri și a celor care au misiunea de a-l îndruma și controla pe tinerii tenismeni. Considerăm că nu greșim solicitînd perfecționarea procesului de inițiere și antrenament în tenis, în așa fel ca în secțiile de performanță să se lucreze sistematic, continuu, cu randament sporit. Pentru că, așa cum subliniam, necesitatea îmbunătățirii bazei materiale a tenisului, tot așa trebuie să recunoaștem că față de situația existentă se puteau obține rezultate mai înalte.

Dacă ar fi să facem un raport între condițiile de care beneficiază și rezultate, credem că Bucureștiul, unde se află 50 la sută din terenurile noastre de tenis, unde sînt concentrați majoritatea antrenorilor valoroși, rămîne dator la capitolul ridicării cadrelor. Este adevărat că în echipele reprezentative sînt o serie de jucători bucureșteni ca Ilie Năstase, Petre Mărmureanu, Sever Dron, Julieta Boboc, Eleonora Dumitrescu, dar credem că prea des a trebuit să se apeleze la elevii lui Ion Racoviță (Steagul roșu Brașov), Gavrilă Vaida (Industria Sîrmei Cîmpia Turzii) și alții, pentru a se menține pozițiile fruntașe ale echipelor din Capitală.

Fapul este și mai bine ilustrat dacă vom analiza listele campionilor la copii și juniori, unde jucătorii din alte orașe ocupă pozițiile fruntașe. Deși se vădesc îmbunătățiri în special la cluburile Progresul și Dinamo, acestea nu sînt pe măsura posibilităților lor.

Bucureștiul trebuie să aibă un cuvînt de spus în dezvoltarea tenisului românesc. În acest sens secțiile de tenis, Comisia municipală de tenis, Consiliul Municipal pentru Educație Fizică și Sport trebuie să-și îmbunătățească activiatea.

Un aport substanțial la dezvoltarea tenisului pot aduce Consiliile Județene pentru Educație Fizică și Sport Iași, Hunedoara, Sibiu, Timiș, Bihor, Maramureș, Dolj, Gorj, Galați, Constanța și altele. Avem în vedere faptul că centrele de copii de la Iași, Constanța, Baia Mare, Deva, Craiova, Sibiu precum și secțiile Constructorul Hunedoara, Sănătatea Oradea, Dunărea Galați, Chimistul Baia Mare trebuie să stea mai mult în atenția organelor județene atît în activitatea de îndrumare și control precum și al sprijinului pe care îl acordă.

Școlile sportive cu secții în București, Tg. Mureș, Timișoara (recent înființată) deși au obținut unele rezultate, acestea nu sînt pe măsura condițiilor care stau la dispoziția acestor unități. Credem că a venit timpul unei exigențe sporite față de producția acestor importante pîrghii prin care tenisul este apropiat de școală.

Despre tenisul în învățămîntul superior nu se pot spune multe lucruri bune. În afara celor două secții fruntașe Construcții București și Politehnica Cluj se mai vădesc preocupări la Institutul Politehnic din București și într-o oarecare măsură la Institutul de Medicină. În rest, mai nimic. Deci, mult prea puțin față de posibilitățile existente.

Credem că, înainte de toate, Institutul de Educație Fizică și Sport precum și facultățile de Educație Fizică pot și trebuie să sprijine tenisul. De pe băncile principalelor izvoare de cadre ale mișcării sportive din țara noastră ies absolvenți care nu au cele mai elementare noțiuni despre tenis, acest minunat mijloc de educare din punct de vedere fizic. Credem că aceasta nu corespunde cerințelor ce stau în fața profesorilor de educație fizică.

După ce am trecut în revistă cîteva resurse nevalorificate, să vedem în cele ce urmează ce-i de făcut pentru realizarea progresului dorit. Considerăm că problema centrală a activității în tenis trebuie să fie copiii și juniorii. Toate eforturile trebuie îndreptate spre atragerea a cît mai mulți copii și spre formarea de juniori valoroși. În acest scop, o primă măsură ce se impune este aceea a concentrării activității tuturor cadrelor de tehnicieni (antrenori-instructori) spre aceste categorii de sportivi. Să nu existe antrenori care să nu aibă în pregătire jucători tineri, care să nu se ocupe de copii și juniori. Experiența țărilor cu tenis avansat ne arată că eforturile antrenorilor sînt concentrate spre aceste categorii de jucători și nu spre cei seniori, în a căror pregătire și oreintare nu mai pot interveni schimbări radicale.

Credem că a venit momentul ca activitatea antrenorilor să nu mai fie justificată doar cu prezența unor nume de jucători seniori în caietele acestora. După cum ne demonstrează de altfel practica, cei mai buni seniori își mențin sau cresc valoarea în competiții, iar în antrenamentele lor intervenția antrenorilor este minimă.

De asemenea, considerăm că a venit timpul să se reducă volumul activităților funcționărești-birocratice pe care trebuie să le îndeplinească antrenorii, precum și a ședințelor repetate și prelungite în care se analizează activitatea acestora. Munca de îndrumare și control să se facă la antrenamente și competiții, iar randamentul să fie apreciat prin valoarea sportivilor pregătiți și ridicați.

Conținutul procesului de antrenament trebuie să fie orientat spre formarea de jucători care să facă față cerințelor, nivelului atins de reprezentanții de frunte ai tenisului românesc. Să se pună accent pe însușirea bagajului de cunoștințe și deprinderi tehnico-tactice care să permită orientarea spre joc modern, adaptabil la condiții variate de joc (zgură, iarbă, ciment). În acest scop să se pună accent pe serviciu, volé, smeci fără a se neglija loviturile de dreapta și stînga executate în situații tactice variate (retur de serviciu, joc de așteptare, atac, apărare).

Conținutul lecțiilor de antrenament, mijloacele utilizate, să fie selecționate avîndu-se în vedere caracteristicile jocului competițional. Începînd cu cele mai simple exerciții, mergînd pînă la jocurile cu temă și de verificare se cere să fie concepute avîndu-se în vedere modul cum elementele și procedeele respective sînt executate în competiții. Cu alte cuvinte, antrenamentele să fie concepute în dependență de conținutul și solicitările la care-i supune competiția pe jucători.

Paralel cu exercițiile care au ca scop principal desăvîrșirea din punct de vedere tehnico-tactic, în antrenamentele jucătorilor de tenis — în special la cei tineri și nu numai la ei — o prezență permanentă trebuie să fie preocuparea pentru pregătirea fizică. Această preocupare să nu se rezume însă la jocul de fotbal, așa cum se întîmplă în multe cazuri, ci să se lucreze la dezvoltarea unor calități ca viteza, îndemînarea, forța, cu ajutorul unor exerciții selecționate din atletism, gimnastică, haltere etc., pe măsura avansării în categoriile de clasificare, ținîndu-se seama de particularitățile fiecărui sportiv.

Scopul antrenamentelor este de a forma jucători valoroși, care să obțină rezultate din ce în ce mai bune și în ultimă instanță să reprezinte cu cinste țara.

Deprinderea de a concura trebuie să fie formată și ea de timpuriu. Astfel se explică prezența în calendarul federației noastre a unor competiții destinate copiilor și juniorilor, precum și organizarea unor concursuri tradiționale cum sînt „Cupa dr. Petru Groza“ la Oradea, „Cupa Ardealului“, la Cluj, „Cupa Mureșul“ la Tg. Mureș, „Cupa Textiliștilor“ la Arad și altele. Considerăm că la îmbogățirea calendarului competițional pot să-și aducă aportul și unele secții ca Steagul roșu Brașov, Industria sîrmei Cîmpia Turzii, Constructorul Hunedoara, Electrica Timișoara, care în actualul an, ca și în anii trecuți, nu au organizat nici o competiție cu invitați.

Ținem să subliniem totodată faptul că angrenarea tineretului în competiții trebuie făcută cu grijă. Să nu se subordoneze rezultatelor imediate scopul principal, acela al verificării pregătirii și a formării în perspectivă a unor jucători valoroși.

În activitatea cu tineretul (copiii și juniorii) trebuie avut în vedere și faptul că antrenamentul și competiția trebuie să existe într-un raport judicios. Ideea care trebuie să stea la baza stabilirii raportului dintre antrenament și competiție este aceeași, a creșterii numărului competițiilor pe măsura avansării în categoriile de clasificare sportivă.

Cu un asemenea stil de muncă, beneficiind de sprijinul solicitat, avem convingerea că se pot obține rezultate la nivelul exigențelor pe care ni le pune această primă prezență românească în Challenge-round-ul Cupei Davis, pe care cu toții o dorim repetată.

prof. Alex. LAZARESCU
secretar general al F.R. Tenis

WORLD SPORTS

Cimpoierii cheamă cohortele de adolescenți...

Asociația școlilor de atletism din *Warwickshire*, gazda campionatelor atletice școlare din *Anglia* — 1970, a început deja ultimele pregătiri la terenul special destinat de la *Solihull*, în timp ce armata competitorilor la finala pe 1969 sosise la *Motspur Park*.

Aceste campionate, înființate în anul 1928, constituie o competiție-mamut, în care un comitet voluntar al asociației — ca niște cimpoieri ce cheamă tineretul comitatelor — răspunde de adunarea a mai mult de 2000 de fete și băieți (pe grupe de vîrstă între 12—20 ani) și a oficialilor din 40 de asociații ale comitatelor. Fiecare comitet local organizează 100 de curse și 39 de alte probe în cadrul unor concursuri de 2 zile, ceea ce prin ele însele reprezintă un record mondial. Fiecare comitat este apoi reprezentat de o selecționată compusă din 80 de băieți și fete (cîte doi de fiecare probă), recrutați dintre cei mai talentați copii din școli și asociații districtuale. Asociația gazdă alcătuiește întregul program, larg difuzat apoi printre toate organele naționale ale sportului școlar, la care cooperează, pentru facilitarea cazării oaspeților, autoritățile locale și diverse alte grupuri. Școlile din comitatul organizator au în atribuțiile lor confecționarea și aplicarea aparatajului vizual pentru comunicarea rezultatelor și a altor informații spectatorilor, ca și strîngerea fondurilor necesare întregii competiții care se ridică la suma de 8000—10.000 lire sterline. Cantinele aprovizionate cu hrană rece pentru prînz și mîncăruri gătite pentru masa de seară stau la dispoziția competitorilor înainte ca aceștia să se reîntoarcă la locul lor de cazare, la sfîrșitul zilei.

Răsplata acestei atît de complexe operații o constituie izvorul mereu împrospătat al atleților proveniți din rîndul școlarilor. *Dorothy Hyman, Lillian Board, Robbie Brightwell, Alan Pascoe* și *Sheila Sherwood* sînt doar cîțiva dintre foștii competitori care au luat startul performanței de pe cea mai largă scenă a atletismului englez.

Sir *Alec Rose*, navigatorul care a înconjurat lumea, și-a făcut prima apariție după reîntoarcerea în patrie ca oaspete de onoare al campionatelor din 1968, de la *Alexandra Park, Portsmouth*. Iar în acest an, la *Motspur Park*, hurdierul, *David Hemery*, campionul olimpic din *Mexic*, va primi și va da, la rîndul său, onorurile acestei competiții.

Tiparul I.P. „Informația“, str. Brezoianu nr. 23—25, București